

Sygn. akt IV CNP 115/08

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie ze skargi uczestnika postępowania
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia
Sądu Rejonowego w W.
z dnia 6 lutego 2007 r., sygn. akt [...],
w sprawie z wniosku C.P.
przy uczestnictwie J.P.
o podział majątku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 6 lutego 2009 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Uczestnik postępowania J.P. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w W. z dnia 6 lutego 2007 r. Postanowieniem tym Sąd Rejonowy dokonał podziału majątku wspólnego uczestnika i wnioskodawczynie C.P. poprzez przyznanie wnioskodawczynie własności nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym, położonej w M., z obowiązkiem uregulowania w terminie jednego roku spłaty w wysokości 209.850 zł na rzecz uczestnika. Postanowienie Sądu I instancji nie zostało zaskarżone i uprawomocniło się.

W skardze uczestnik zarzucił, że wydanie zaskarżonego orzeczenia nastąpiło z w wyniku naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 113 § 1 k.p.c., art. 286 k.p.c. i art. 379 pkt 5 k.p.c. i wyrządziło mu szkodę w wysokości co najmniej 200.000 zł, polegającą na zaniżeniu o ok. 400.000 zł wartości majątku wspólnego małżonków poprzez nierozpatrzenie zastrzeżeń uczestnika w stosunku do opinii biegłego.

Uczestnik wskazał, że wniesienie apelacji uniemożliwił mu Sąd Rejonowy, który, naruszając podstawowe wolności obywatelskie, odmówił zwolnienia uczestnika od kosztów sądowych i ustanowienia dla niego pełnomocnika z urzędu, mimo że uczestnik w tym czasie był pozbawiony wolności.

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, powinna zawierać szereg elementów konstrukcyjnych. Należą do nich:

- 1) oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części,
- 2) przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie,
- 3) wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne,
- 4) uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy,

5) wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto - gdy skargę wniesiono stosując art. 424¹ § 2 - że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi,

6) wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem.

Skarga złożona przez uczestnika nie ma wszystkich koniecznych składników.

Nie zawiera wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone postanowienie jest niezgodne. Przedstawione w jej treści zarzuty stanowią bowiem przytoczenie podstaw skargi, tymczasem sprecyzowanie, z którym przepisem prawa orzeczenie jest niezgodne jest odrębnym obowiązkiem sformułowanym w ustawie, wymagającym osobnego ujęcia w skardze (por postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC z 2006 r., nr 1, poz. 16).

Nie zawiera także uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie zaskarżonego orzeczenia. Warunek ten jest spełniony jedynie wówczas, gdy strona skarżąca złoży oświadczenie, że szkoda w jej majątku nastąpiła i wskaże rodzaj i rozmiar tej szkody, a ponadto powoła lub przedstawi dowody lub inne środki uwiarygodniające jej twierdzenie (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, nie publ., postanowienia tego Sądu z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, nie publ.; z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC z 2006 r., nr 1, poz. 16, z 15 lutego 2006 r., IV CNP 7/05, nie publ.). Skarżący tymczasem poprzestał na gołosłownym twierdzeniu, że wartość nieruchomości uległa zaniżeniu, nie przedstawiając żadnych środków dowodowych wspierających jego stanowisko.

W skardze nie znalazł się także wywód wyjaśniający dlaczego wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Uczestnik ograniczył się do stwierdzenia, że odmowa zwolnienia od kosztów procesu i ustanowienia pełnomocnika z urzędu uniemożliwiła mu złożenie apelacji, co jednak nie wyjaśnia, dlaczego uczestnik sam nie napisał apelacji, skoro podnoszone przez niego obecnie argumenty nie odbiegają od formułowanych w toku postępowania. Apelacja nie wyczerpuje jednak katalogu środków, z których ewentualnie mógłby skorzystać uczestnik – zwłaszcza, gdy podnosi zarzut

nieważności postępowania z uwagi na pozbawienie go możliwości obrony praw z powodu niewłaściwych - według niego - działań Sądu. W skardze nie ma jednak rozważań na temat przyczyn niedopuszczalności wniesienia np. skargi o wznowienie postępowania.

Z przytoczonych względów należało orzec jak w sentencji, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.